

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

84.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 18-го Октября — 1835 — Wilno. Piątek. 18-go Października.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

7-го числа сего мѣсяца, Государь Императоръ, возвращаясь изъ за границы въ Россію, изволилъ прибыть въ г. Брестъ-Литовскій, откуда Его Императорское Величество, посвятивъ въ Брестъ каждую мину драгоцѣннаго своего времени разнымъ военнымъ и гражданскимъ дѣламъ, смотрю войскъ и обозрѣнію взводимыхъ въ Брестъ укрѣпленій, 8-го Октября въ вожделѣнномъ здравіи изволилъ отправиться въ дальнѣйшій путь къ Кіеву.

— Его Сіятельство, Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій, Минскій и Бѣлостокскій Генераль-Губернаторъ, Генераль-Адъютантъ, Князь Николай Андреевичъ Долгоруковъ, изволилъ прибыть въ Вильну, изъ поѣздки въ Вилкомирь и Шавли 12-го ч. с. м., около 6-ти часовъ вечера.

Санктпетербургъ, 7-го Октября.

Высочайшія Граматы.

Нашему Генералу отъ Инфантеріи, Генераль-Адъютанту Графу Остерману-Толстому.

Съ чувствами глубокаго благоговѣнія къ подвигамъ Русскаго войска въ незабвенную отечественную войну, присутствовалъ сегодня при заложеніи памятника, сооружаемаго Его Величествомъ Императоромъ Австрійскимъ, въ исполненіе воли покойнаго Императора Франца I-го, Русскимъ войскамъ, дѣйствовавшимъ въ сраженіи при Кульмѣ, Мы переносились воспоминаніемъ въ день знаменитой Кульмской битвы, когда вы, въ минуту, рѣшительную для дѣла всей Европы, противустанъ съ малыми силами многочисленному непріятелю, повели Русскихъ на рѣшительный бой, и кровію своею указали храбрымъ вѣрный путь къ побѣдѣ. Подъ Кульмомъ вы стяжали неувядаемую славу предприимчиваго вождя, вполне постигшаго духъ и сердце Русскаго солдата. Помня всегда заслуги незабвенной войны, совершенной подъ личнымъ предводительствомъ въ Бозѣ почивающаго Брата Нашего, и желая въ сей торжественный день почтить въ лицѣ вашемъ всѣхъ храбрыхъ воиновъ Россійской Арміи, которые подвидами непоколебимаго мужества увѣнчали геройскую рѣшимость вашу столь блистательнымъ успѣхомъ, Мы Всемилостивѣйше Жалуемъ васъ Кавалеромъ Ордена Св. Апостола Андрея Первозваннаго, знаки коего присемъ препровождаю, пребываемъ къ вамъ навсегда благосклонны.

Нашему Генералу отъ Инфантеріи Ермолову.

Участвовалъ столь блистательно въ знаменитомъ сраженіи подъ Кульмомъ, вы поймете чувства, съ какими Мы присутствовали сегодня при заложеніи памятника, сооружаемаго Его Величествомъ Императоромъ Австрійскимъ, въ исполненіе воли покойнаго Императора Франца I-го, Русскимъ войскамъ, дѣйствовавшимъ при Кульмѣ. Слава Кульмской побѣды неразлучна съ вашимъ именемъ. Подъ начальствомъ вашимъ, полки Лейбъ-Гвардіи явили здѣсь опыты того примѣрнаго мужества и неизмѣнной твердости, которыя стяжали имъ справедливую призна-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Дня 7го т. м. CESARZ JEGOMOŚĆ, powracając z za granicy do Rosyi, raczył przybyć do m. Brześcia-Litewskiego, z kąd Jego CESARSKA MOŚĆ, poświęciwszy w Brześciu każdą chwilę drogiego swego czasu różnym wojskowym i cywilnym sprawom, przeglądowi wojsk i oglądaniu wznoszących się w Brześciu warowni, 8go Października, w pożądanym zdrowiu, raczył wyjechać w dalszą podróż do Kijowa.

— Jaśnie Oświecony, Pan Wileński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Miński i Białostocki Jenerał-Gubernator, Jenerał-Adjutant, Xiążę Nikołaj Andrzejewicz Dothorukow, raczył przybyć do Wilna, z podróży do Włkomierza i Szawel, dnia 12 t. m. około godziny 6tej wieczorem.

Sankt-Petersburg, dnia 7 Października.

NAYWYŻSZE DYPLOMATA.

NASZEMU Jenerałowi Piechoty, Jenerał-Adjutantowi, Hrabieciu Ostermann-Tolstoj.

Z uczuć głębokiej czci dla dzieł woyska Rosyyskiego, w pamiętnej wojnie za Oyczyznę, obecni dzisiaj przy założeniu pomnika, wznoszonego przez Najjaśniejszego Cesarza Austriackiego, dla dopełnienia woli zmarłego Cesarza Franciszka Igo, dla woysk Ruskich, które działały w bitwie pod Kulmem, przenosiliśmy się pamięcią w dzień sławnej bitwy Kulmeńskiej, kiedyście wy, w chwili, stanowczey dla całej Europy, wystąpiwszy z małemi siłami przeciwko licznemu nieprzyjacielowi, poprowadziliście Rosyjan do stanowczego boju, i krwią własną wskazaliście walecznym pewną do zwycięstwa drogę. Pod Kulmem nabyliście niezwiędłą sławę odważnego Wodza, który zupełnie poznał ducha i serce Ruskiego żołnierza. Pomniąc zawsze na zasługi wiekopomnej wojny, dokonanej pod osobistym dowództwem w Bogu spoczywającego Brata Naszego, i pragnąc w dniu tym uroczystym uczcić w osobie waszey wszystkich mężnych wojowników Rosyyskiej Armii, którzy dziełami niezachwianego męstwa uwieńczyli bohaterską odwagę waszą tak świetnym skutkiem, Naymilszciewicy Mianujemy was Kawalerem orderu S. Andrzeja Apostoła Pierwszego wezwania, którego znaki przy tém przesyłając, zostajemy ku wam nazawsze przychylni.

NASZEMU Jenerałowi Piechoty Jermołowu.

Będąc tak świetnie uczestnikiem w sławnej bitwie pod Kulmem, poimiecie uczucia, z jakimi dzisiaj obecni byliśmy przy założeniu pomnika, który wznosi Najjaśniejszy Cesarz Jegomość Austriacki, na dopełnienie woli zmarłego Cesarza Franciszka Igo, dla woysk Ruskich, które działały pod Kulmem. Sława Kulmeńskiego zwycięstwa nierozłączna jest z waszém imieniem. Pod dowództwem waszém, półki Leib-Gwardyi okazały tu dowód tego wzorowego męstwa i niezmienney wytrwałości, które zjednały im sprawiedliwą wdzięczność Oyczyzny i wszystkich narodów, które uczestni-

тельность отечества и всѣхъ народовъ, участвовавшихъ въ священномъ подвигѣ освобожденія Европы. Помня всегда заслуги незабвенной войны, совершенной подъ личнымъ предводительствомъ въ Бозѣ почитающаго Брата Нашего, и желая въ сей торжественный день, въ лицѣ бывшаго Начальника, почтить войска Гвардіи, дѣйствовавшія въ славный день Кульмскаго боя, Мы Всемилостивѣйше Жалуемъ васъ Кавалеромъ Ордена Св. Апостола Андрея Первозваннаго, знаки коего присемъ препровождаю, пребываямъ къ вамъ навсегда благосклонны.

На подлинныхъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

Въ городѣ Теплицѣ, въ Богеміи.
Сентября 17 (29) дня, 1835 г.

НИКОЛАЙ.
(Р. И.)

Одесса, 11-го Сентября.

Изъ Константинополя пишутъ намъ отъ 13 (25) Сентября:

Съ 5-го Сентября и до сихъ поръ, у насъ выпадали почти ежедневно дожди, сопровождаемые сильными вѣтрами, впрочемъ непродолжительными и не имѣвшими никакихъ гибельныхъ послѣдствій.

— Чума совершенно прекратилась въ Александріи; дѣйствіе холеры также не очень сильно въ этомъ городѣ; но Египетъ все еще остается въ безпокойномъ положеніи, отчасти, по причинѣ опустошеній, произведенныхъ заразою, и отчасти, по затруднительнымъ отношеніямъ Паши къ Султану.

— Изъ Ливны пишутъ, отъ 9-го Сентября н. ст., что эпидемія, господствовавшая въ этомъ городѣ, значительно уменьшилась; жители, выѣхавшіе изъ города, опять сюда возвращаются. Князь Суццо прибылъ изъ С. Петербурга. Прекратившійся было Журналъ *Le Sauveur* опять возобновился. Лордъ Дуремъ, при проѣздѣ своемъ въ Грецію, получилъ отъ Короля Оттона орденъ Спасителя Большаго Креста, и представлялся потомъ Его Величеству, украшенный знаками этого ордена. (Од. В.)

Варшава, 20-го Октября.

Всемилостивѣйшій Государь Императоръ и Царь нашъ, послѣ двудневнаго пребыванія въ Новогеоргиевской крѣпости, отслушавъ третьяго дня въ тамошней Гарнизонной Церкви обѣдню, выѣхалъ по полудни въ 4½ часа съ Е. Свѣтл. Княземъ Фельдмаршаломъ чрезъ Прагу, въ Брестъ-Литовскій.

— Августѣйшая Государыня Императрица ошачливила, хотя на весьма короткое время, присутствіемъ Своимъ нашу столицу: ибо была только здѣсь проездомъ, не останавливаясь. Государыня Императрица съ Ея Императорскимъ Высочествомъ Великою Княжною ОЛГЮЮ НИКОЛАЕВНОЮ, Дщерію Своею, изволила проѣзжать въ полдень между 1-мъ и 2-мъ часомъ. Несмотря на дурную погоду, многочисленное стеченіе народа, приветствовало громкими криками Пресвѣтлѣйшую Супругу Великаго своего Монарха, на всѣхъ улицахъ, по которымъ Государыня проѣзжала. Сін чувства радости, Ея Императорское Величество принимала благосклонно, отвѣчая вѣрнымъ Своимъ подданнымъ склоненіемъ головы. Подлѣ экипажа Императрицы ѣхалъ верхомъ Генераль-Адъютантъ, Военный Губернаторъ Паникратевъ, возвратившійся изъ Модлина. — По перемѣнѣ лошадей въ Прагѣ Государыня Императрица отправилась въ дальнѣйшій путь; обѣдать и почивать намѣрена была въ Яблоннѣ.

Ея Свѣтлость Княгиня Варшавская ѣздила на встрѣчу Государыни Императрицы до Ловича.

21-го Октября.

По прибытіи Ея Императорскаго Величества въ Яблонну, Государыня принята была Ея Свѣтл. Княгиней Варшавскою, гдѣ Почетнѣйшія Дамы представлялись Ея Величеству и были приглашены Императрицею къ столу. Третьяго дня Государыня Императрица намѣрена была ночевать въ Остроленкѣ.

— Генераль-Адъютантъ Головинъ, Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правит. Ком. Внутреннихъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, провожаетъ Ея Величество до границы.

— Его Сіят. Генераль-Адъютантъ Князь Волконскій, третьяго дня проѣзжалъ чрезъ Варшаву. (Г. С.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 17-го Октября.

Императорско-Россійскій Вице-Канцлеръ и Министръ Иностранныхъ Дѣлъ, Графъ Нессельродъ отправился въ Петербургъ. (Д. Р.)

Данцигъ, 10-го Октября.

Помѣщеніе на корабли сводныхъ Гвардейскихъ и Гренадерскихъ Императорско-Россійскихъ отрядовъ, началось вчера въ 8 часовъ утра, и кончилось сегодня въ часъ по полудни. Большое число Гене-

kami były w świetnym dziele oswobodzenia Europy. Pomniąc zawsze na zasługi pamiętnej wojny, dokonanej pod osobistym dowództwem w Bogu spoczywającego Brata Naszego, i pragnąc w dniu tym pamiętnym, w osobie byłego Naczelnika, uczcić wojska Gwardyi, które działały w sławnym dniu Kulmeńskiej bitwy, Najmilszemu Mianujemy was Kawalerem Orderu S. Andrzeja Apostoła Pierwszego wezwania, którego znaki przy tém przesyłając, zostajemy ku wam nazawsze przychylni.

Na autentycznych własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

W mieście Cieplicach, w Czechach.
Dnia 17 (29) Września 1835 r.

НИКОЛАЙ.

Одесса, dnia 11 Września.

Z Konstantynopola piszą do nas pod dniem 13 (25) Września:

Od 5go Września, aż dotąd, codziennie prawie przechodzą u nas deszcze z wielkimi wiatrami, które zresztą nie długo trwały i nie miały szkodliwych następstw.

— Czuma zupełnie ustała w Alexandryi i działanie cholery nie bardzo teraz mocne jest w tém mieście, ale Egipt ciągle jeszcze w niespokojnym zostaje położeniu, poczęści, z przyczyny spustoszenia, zrządzonego przez zarazę, a częścią z trudnych stosunków Baszy z Sułtanem.

— Z Aten piszą pod dniem tym Września n. s., że epidemia, która w mieście tém panowała, znacznie się zmniejszyła; mieszkańcy, którzy wyjechali z miasta, znowu tu powracają. Xiążę Suzzo przybył z St. Petersburga. Dziennik *Le Sauveur* znowu zaczął wychodzić. Lord Durham, podczas przejazdu swego przez Grecyę, otrzymał od Króla Ottona order Zbawiciela Wielkiego Krzyża, a potem prezentował się Królowi, przyozdobiony znakami tego orderu. (G. O.)

Warszawa, dnia 20 Października.

Najjaśniejszy Cesarz i Król, PAN nasz Miłościwy, po zdniowej obecności w twierdzy Nowogrodzkiej, zawczora w tamecznej Cerkwi Garnizonowej słuchał Mszy Św., a po południu o godzinie w pół do 5tej z JO. Xięciem Feldmarszałkiem przejeżdżał przez Pragę, udając się do Brześcia Litewskiego.

— Najjaśniejsza Cesarzowa i Królowa Jejmość, acz nader krótko, bo tylko w przejeździe bez zatrzymania się, uszczęśliwiła obecnością Swoją, tutejszą Stolicę. Przejazd Najjaśniejszej Pani, jadącej w towarzystwie Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Xiężniczki OLGII NIKOŁAJEWNY, Dostojnej Córkę Swoję nastąpił dnia wczorayszego między 12tą a 1szą w południe. Mimo niepogodnej pory czasu, licznie zgromadzona publiczność witała głosnemi okrzykami Najjaśniejszą Małżonkę Wielkiego Władcy swego, na wszystkich ulicach, które tylko przejeżdżała. Te oznaki radości, raczyła Najjaśniejsza Pani przyjmować łaskawie, witając skinieniem głowy wiernych poddanych Swoich. Najjaśniejszy PAN towarzyszył konno z jednej strony pojazdu JW. Jenerał-Adjutant, Gubernator Wojenny Pankratjew, który wrócił z Modlina. — Przeprężenie koni do powozów Najjaśniejszej Cesarzowej Jejmości miało miejsce na Pradze, skąd w dalszej drodze miała Najjaśniejsza Pani wypocząć w Jabłonnie i tam obiadować.

JO. Xiężna Warszawska wyjeżdżała na spotkanie Najjaśniejszej Cesarzowej do Łowicza.

Dnia 21.

Gdy Najjaśniejsza Pani stanęła w Jabłonnie, przyjął tam była przez JO. Xiężną Warszawską, a znakomite Damy złożyły MONARCHINIE swe uszanowanie i zostały wezwane do stołu Najjaśniejszej Pani. — Zawczora miała nocować Cesarzowa Jejmość w Ostrołęce.

— JW. Jenerał-Porucznik Gołowin Dyrektor Główny, Prezydujący w Kom. Rz. S. W. D. i O. P., przeprowadza Najjaśniejszą Panią do granicy.

— JO. Jenerał-Adjutant Xiążę, Wołkoński, zawczora przejeżdżał przez Warszawę. (Г. С.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Berlin, dnia 17 Października.

CESARSKO - Rossyyski Wice - Kanclerz i Minister Spraw Zagranicznych, Hrabia Nesselrode, wyjechał do Petersburga. (Dz. P.)

Gdańsk, dnia 10 Października.

Wsiadanie na okręty skombinowanych oddziałów Gwardyi i Grenadyerów CESARSKO - Rossyyskich, rozpoczęło się dnia wczorayszego rano o godzinie 8mej, a skończyło dzisiaj o godzinie 1szej z południa. Zna-

раловъ и Офицеровъ Прусскихъ, и многочисленное собрание зрителей, находились при семъ случаѣ въ Нейфарвассерѣ, что, при благоприятной погодѣ представляло восхитительный видъ. При удаленіи отъ берега, Русскіе Офицеры и солдаты прокричали отъ души ура! въ честь нашего любимого Короля, а между тѣмъ Генералъ *Исленьевъ* отъ имени всѣхъ своихъ Офицеровъ изъяснилъ Генералу *фонъ-Нацмеру* искреннія чувства благодарности, за хорошій пріемъ сдѣланный имъ въ Прусскомъ Государствѣ. (G. C.)

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 10-го Октября.

Изъ Клаузенбурга уѣдомляютъ, что туда прибылъ Е. И. Высочество Эрцгерцогъ Фердинандъ *Эстскій*, Губернаторъ Трансильваніи.

— Частное письмо изъ Пармы отъ 23-го ч. прош. м. сообщаетъ о разнесшихся тамъ слухахъ, что Герцогъ *Луккскій* предъ выѣздомъ своимъ въ Германію, сдѣлалъ предложеніе Эрцгерцогинѣ *Маріи Луизѣ*, дабы она Пармское Герцогство уступила за ежегодную уплату, равняющуюся настоящимъ ея доходамъ. (G. C.)

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 7-го Октября.

Temps сообщаетъ: „Министерство весьма опасается, чтобы Португалія не послѣдовала примѣру Испаніи въ открытіи Оуль; а потому и старается воспрепятствовать вступленію Португальскаго корпуса въ Испанію. Утверждаютъ, что сіе опасеніе не безъ основанія, и что въ Англіи также опасаются, дабы въ Лиссабонѣ и Оporto не обнародовали узаконенія 1820 года.

— *Indicateur de Bordeaux* отъ 6-го ч. с. м. доноситъ о сраженіи, происшедшемъ при Вилларкай, и продолжавшемся 3 дня. Слѣдствіемъ оного будто бы было пораженіе 16 карлистскихъ баталіоновъ подъ личнымъ предводительствомъ *Донъ-Карлоса*.

— *Bon Sens* пишетъ: „*Фіески* приписываютъ быстрый и проницательный умъ. Сіе показываетъ слѣдующій случай. Удивленный многочисленными средствами осторожности, принятыми въ началѣ его заключенія, дабы онъ не лишилъ себя жизни, сказалъ тюремному надзирателю: вы столько прилагаете старанія, удалить отъ меня и самую мысль о самоубійствѣ; но я не замѣтилъ съ вашей стороны ни одного средства осторожности къ отвращенію покушеній тѣхъ особъ, которымъ можетъ быть нужна смерть моя. Мои кушанья переходятъ чрезъ столько рукъ, и можете ли вы ручаться за то, чтобы онъ не подверглись поврежденію, пока дойдутъ до меня? Смотритель, увѣренный въ справедливости сихъ замѣчаній, сказалъ: вы правду говорите. Съ сего времени всѣ кушанья для васъ будутъ готовы у меня и доставлять въ замкнутомъ ящикѣ. Нынѣ сія осторожность строго соблюдается и она много подѣйствовала къ успокоенію *Фіески*: ибо онъ беззаботно теперь забавляется съ караульными такъ, какъ будто бы вовсе не принадлежалъ къ коварному злоумышленію.“

8-го Октября.

Вчера младшіе Королевскіе сыновья, начали курсъ наукъ въ Коллегіи Генриха IV. Принцъ *Омалъ* поступилъ въ 4-ый, а Принцъ *Монпансѣ* въ 6-ый классъ.

— Собираніе винограда въ Лїонѣ и Божолѣ приближается къ концу, и оказалось обильнѣе, нежели чаяли, къ чему способствовали сильные дожди, при концѣ бывшіе. Хотя нынѣшнее вино въ количествѣ уступаетъ прошлогоднему, но превосходить оное добротой.

— Правительство назначило нарочитое число новыхъ Консуловъ, а между прочими: Г. *Мура де Пеланъ* въ Штетинъ; Г. *Кассаса* въ Ригу; Г. *Сегюра* въ Антверпенъ; Барона *Тейса* временно въ Варшаву.

— Объясненіе дѣла *Фіески* кажется приходить къ концу; Г-ну *Порталису* вѣрно уже заготовить протоколъ, который прольетъ немалый свѣтъ на покушеніе 28-го Іюля. Упрекъ, сдѣланный Коммиссіи, что она старается скрыть многія показанія преступника, былъ причиною, что сія составила сколь возможно обширнѣе описаніе, и потому все дѣло состоятъ будетъ не менѣе, какъ изъ четырехъ томовъ въ четверть листа. А посему вѣроятно и думать нельзя, чтобы къ разсмотрѣнію оного въ Судъ приступили прежде 1-го ч. Декабря. Извѣстіе одной газеты, будто бы *Фіески* ничего не извѣстно о слѣдствіяхъ его покушенія, и будто бы нарочно для него печатаютъ ежедневно одинъ номеръ *Journal de Paris*, есть ложно. Онъ весьма хорошо знаетъ слѣдствія своего злоумышленія.

зна liczba Jenerałów i Oficerów Pruskich, oraz liczne zgromadzenie widzów, znajdowało się przy wsiadaniu na okręty w Neufahrwasser, co przy pogodnej porze czasu, bardzo piękny przedstawiało Obraz. Przy odbiciu, od brzegu, wykrzyknęli Oficerowie Ruscy i żołnierze, z serca pochodzące ура! na cześć naszego ukochanego Króla, gdy tymczasem Jenerał *Islenjew*, wynurzył Jenerałowi *von Natzmer*, imieniem wszystkich Oficerów swoich, szczere uczucia wdzięczności, za dobre przyjęcie, jakiego w kraju Pruskim doznali. (G. C.)

А У С Т Р І Я.

Вієдєнь, дня 10 Паўдзiєрніка.

Donoszą z Clausenburga, iż tam przybył J. C. Wysokość Arcy-Xiążę Ferdynand d'Este, Gubernator ziemi Siedmiogrodzkiej.

— List prywatny z Parmy pod dniem 23cim z. m. donosi o rozchodzącej się wieści, iż Xiążę *Lukki* przed wyjazdem swoim do Niemiec, uczynił propozycją Arcy-Xiążęnie *Maryi Ludwice*, aby Xiążstwo Parmy odstąpiła za pensją, wyrównyującą teraźniejszym jej dochodom. (G. C.)

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 7 Października.

Czytamy w *Temps*: „Ministerium obawia się mocno, aby Portugalia nie poszła za przykładem Hiszpanii, i nie utworzyła junt; dla tego też usiłuje przeszkodzić weyściu korpusu portugalskiego do Hiszpanii. Zapewniają, iż bojaźń ta nie jest bezzasadna, i że w Anglii obawiają się także, aby w Lisbonie i Oporto nie ogłoszono ustawy z r. 1820.

— *Indicateur de Bordeaux* z dnia 6go b. m. donosi o bitwie, stoczony pod Villarcay, i 3 dni trwającej. Wypadkiem jej miała być zupełna porażka 16tu batalionów Karolistowskich pod osobistym dowództwem *Don Carlosa*.

— *Bon Sens* donosi: „Przypisują *Fieschiemu* bystry i przenikliwy rozsadek. Następujące zdarzenie jest na to dowodem. Zadziwiony tysiącami środkami ostrożności, przedsięwziętymi w początkach jego uwięzienia, aby przeszkodzić, żeby sobie życia nie odebrał, rzekł do dozorcę więzienia: zadajesz sobie pan tyle starań, iżby ode mnie samą nawet myśl samobójstwa oddalić, a nie widzę z pańskiej strony ani jednego środka ostrożności do odwrócenia usiłowań tych osób, dla których moja śmierć potrzebną być może. Moje potrawy, przez wiele rąk przechodzą; czy jesteście W Pan pewnym, że nie doznają żadnej szkodliwej odmiany, nim się do mnie dostaną? Dozorca przekonany o słuszności tych uwag, rzekł: Słusznie W Pan mówisz. Od dnia dzisiejszego wszystkie potrawy dla WPana, będą u mnie przyrządzane i przysyłane w zamkniętej skrzyneczce. Odtąd ostrożność ta jest ściśle zachowywana i przyczyniła się znacznie do uspokojenia umysłu *Fieschiego*, albowiem grywa teraz tak spokojnie ze swojemi strażami, jak gdyby do popełnienia szkaradnego czynu, wcale nie należał.“

Dnia 8.

Wczora rozpoczęli młodzi synowie Króla, kursa nauk w Kollegium Henryka IV. Xiąże *Aumal* poszedł do 4, a Xiąże *Montpensier* do 6 klasy.

— Winobranie w Lyonie i Beaujolais, już jest blizkie ukończenia; tegoroczny zbiór okazał się obfitszym nad spodziewanie, co jest skutkiem mocnych deszczów, które przy końcu spadły. Lubo co do ilości, terazniejsze wino nie odpowiada przeszłorocznemu, przewyższa go jednak w gatunku czyli dobroci.

— Rząd mianował w znaczney liczbie nowych Konsulów, a między innemi: do Szczecina, P. *Mure de Pelan*; do Rygi, Pana *Cassas*; do Antwerpii, P. *Segur*; do Warszawy, tymczasowie, Barona *Théis*.

— Instrukcyja processu *Fieschiego*, zdaje się zbliżać do końca; zlecono już Panu *Portalis* ułożenie stosownego zdania sprawy, które rzuci niemałe światło na zamach z dnia 28 Lipca. Przez zarzut, zrobiony Kommissyi, że usiłuje taić wiele z zeznań zbrodniarza; znalazła się ona spowodowaną być, ile tylko można, w opisie swoim rozciągłą, przez co wywód tej sprawy, najmniej ze czterech tomów in quarto, składać się będzie. Z tej zapewne przyczyny, nie można myśleć, aby rozprawy sądowe przed dniem 1 Grudnia rozpoczęły się. Zapewnienie jednej z gazet, że *Fieschi* nie wie nic o zamachu, i że umyślnie dla niego drukuje się codziennie oddzielny numer *Journal de Paris*, jest fałszem. Zna on bardzo dobrze skutki swej zbrodni.

10-го Октября.

Полагаютъ, что Г-нъ *Тьерз* возвратится на будущей недѣлѣ. Подъ предлогомъ обзорнѣя выставки издѣлій въ Брюсселѣ, онъ ѣздилъ туда для заключенія торговыхъ договоровъ.

— Фамилія *Лафайета* занимается нынѣ изданіемъ оставшихся послѣ него рукописей и переписки. Первый томъ скоро выйдетъ изъ печати.

— *Journal des Débats* пишетъ: „Говорятъ, что въ войскѣ *Кордовы* обнаружился революціонный движеніе, однакожъ сіе волненіе не сдѣлалось общимъ и скоро было укрощено. Письма и журналы съ границъ упоминаютъ, по поводу сихъ происшествій, о прокламаціи Генерала *Кордовы*, обнародованой въ войскѣ, слѣдствія коей были весьма успѣшны; но Испанскіе журналы донинѣ оной не напечатали. (G.C.)

— Нѣкоторые полагаютъ, что путешествіе Г. *Тьерз* произошло по поводу недоразумѣній, случившихся въ нашемъ Кабинетѣ; даже опасаются, дабы оныя не были причиною къ удаленію его изъ Кабинета. Замѣтили, что Военный Министръ имѣетъ съ Герцогомъ *Орлеанскимъ* частыя совѣщанія, а изъ сего и заключаютъ, что онъ предзнаменуетъ близкую перемѣну Министровъ.

— *Journal de Paris* по письму, полученному отъ 2-го ч. с. м. изъ Сентъ-Гауденса, сообщаетъ, что Карлисты заняли соляные заводы въ Герри, близъ долины сего имени и препятствуютъ всякому сообщенію съ среднею Испаніею.

11-го Октября.

Маршалъ *Молиторъ*, Генералъ *Пажоль* и Баронъ *Мортъе*, 8-го ч. с. м. имѣли у Короля аудіенцію. Позавчера Король занимался съ нѣкоторыми Министрами.

— *Мониторъ* содержитъ слѣдующія извѣстія изъ Испаніи: „3-го ч. с. м. два Депутата Барселонской Юнты отправились въ Мадридъ. Чрезвычайный курьеръ 4-го ч. с. м. привезъ въ Барселлону извѣстіе, о немедленномъ созваніи Кортесовъ, по обширнѣйшей системѣ выборовъ. 7-го ч. Наварцы приближились къ г. Фигверасъ, гдѣ ожидали помощи изъ Барселлоны. Въ Магонѣ было возмущеніе, въ коемъ Архіепископы Санхагскій, Саррагосскій и Таррагонскій, едва не лишились жизни.

— Письмо изъ Пау отъ 6-го ч. с. м. содержитъ: „Эстремадурскія Юнты прекратились, а также Саррагосскія и Барселлонскія. Маркграфъ *де-ласъ-Навасъ* стоитъ на берегу рѣки Манзанареса, ожидая новыхъ происшествій. Хотя Французскіе журналы противное утверждаютъ, однако жъ здѣсь распространяется слухъ, что Португальская дивизія 30-го ч. Сентября вступила въ Кастилію. Подтверждается поимка Карлистскаго Начальника *Розета*; онъ тотчасъ былъ разстрѣлянъ съ 71 чел. принадлежавшими къ его отряду.

„Другое письмо изъ Байонны отъ 6-го ч. с. м. доноситъ, что *Мина* писалъ къ Бургомистру города Байонны, что онъ отправится въ Барселлону. Вся почти Карлистская артиллерія находится въ Онъятѣ. Въ концѣ сего письма сказано: „Байонская газета, сегодня еще напечатала подробности мнимыхъ сраженій, которыя будто бы недавно были. Однако можно увѣрить, что отъ 20-го до 27-го ч. ничего не произошло особеннаго между воюющими сторонами. Неизвѣстно, откуда приходятъ всѣ донесенія получаемыя нами изъ Парижа; но три четверти оныхъ ложны.“

— *Messenger* содержитъ слѣдующія извѣстія: „Мы получили разныя письма изъ Мадрита отъ 2-го ч. Октября. Генералъ *Алава* прибылъ въ тамошнюю столицу. *Ласъ-Навасъ* еще не сдался, но и дальше не двинулся; не сомнѣвались, что послѣднія постановленія склонятъ его оставить непріятельскія намѣренія. Мадритскіе купцы предложили денежную помощь Г-ну *Мендизабалу*, на котораго они совершенно надѣются. Впрочемъ не скрываютъ тамъ успѣховъ *Донъ-Карлоса*. Слышно, что онъ до истеченія Октября можетъ сформировать 50,000 войска. Другимъ предметомъ опасенія есть равнодушное поведеніе Французскаго Кабинета. Г. *Реневаля* ничего добраго не можетъ уже сдѣлать въ Мадридѣ, и желательно, чтобы онъ имѣлъ преемника, который бы не былъ такъ, какъ онъ, подозрѣваемъ въ поддержаніи всѣхъ средствъ, навлекшихъ затруднительное нынѣшнее положеніе. *Ласъ-Амарилласъ* и *Мартинецъ-де-ла-Роза* ведутъ совершенно приватную жизнь. Общественная ненависть наиболее устремлена на Г-на *Торрено*, который не показывался со времени перемѣны Министровъ. Говорятъ, что онъ проживаетъ въ домѣ Французскаго Посольства, а сей слухъ увеличиваетъ неудовольствіе къ Г-ну *Реневалю*. (D.P.)

Дня 10.

Pan *Thiers* spodziewany z powrotem dopiero na przyszły tydzień. Pod pozorem oglądania wystawy kunsztu w Bruxelli, udaje się tamże dla ułatwienia układów handlowych.

— Rodzina *Lafayette* zajmuje się teraz wydaniem pozostałych po nim rękopismów i korespondencji. Pierwszy tom wyjdzie nie zadługo z druku.

— W *Journal des Débats* czytamy: „Mówią, że w woysku *Kordowy* pokazały się rewolucyjne poruszenia, jednakże zamach ten nie był powszechnym i prędko przytłumiony został. Listy i dzienniki nadgraniczne wspominają o odezwie Jenerała *Kordowy*, z powodu tych wydarzeń, woysku ogłoszoney, której skutek był bardzo zbawienny; ale dzienniki hiszpańskie nie umieściły jej dotąd. (G.C.)

— Niektórzy mniemają, iż podróż Pana *Thiers* jest skutkiem nieporozumień, zaszyłych w Gabinecie naszym; obawiają się nawet, iżby te nie były przyczyną wystąpienia jego z Gabinetu. Uważano, iż Minister wojny miewa teraz częste narady z Xięciem *Orléans*, a ztąd wnoszą, iż narady te mają związek z blizką odmianą Ministrów.

— *Journal de Paris* donosi z listu pisanego pod d. 2 b. m. w Saint Gaudens, iż Karoliści zajęli kopalnie soli w Gerry, blisko doliny Gerry, i przecinają wszelki związek ze środkową Hiszpanią.

Дня 11.

Marszałek *Molitor*, Jenerał *Pajol* i Barón *Mortier* mieli dnia 8go b. m. posłuchania u Króla. Onegdaj pracował Monarcha z kilku Ministrami.

— *Monitor* obejmuje następujące wiadomości z Hiszpanii: „Dnia 3go b. m. dwaj Deputowani Juntы Barcellońskiej wyjechali do Madrytu. Nadzwyczajny gońiec przywiozł dnia 4go b. m. do Barcelloны wiadomość o niezwłóczném zwołaniu Korteżów, według rozciąglejszego systemu wyborów. Dnia 7go Nawarczycy zbliżyli się do miasta Figueras, gdzie oczekiwano pomocy z Barcelloны. W Mahon było poruszenie, podczas którego Arcybiskupi z Sanjago, Saragossy i Tarragony, ledwo nie utracili życia.

— List z Pau pod dniem 6 b. m. wyraża: „Juntы Estremadurskie rozwiązały się, równie jak w Saragossie i Barcellonie. Margrabia *de las Navas* stoi nad brzegiem rzeki Manzanares, oczekując wypadków. Chociaż dzienniki francuzkie przeciwnie twierdzą, jednakże rozchodzą się pogłoska, iż dywizya Portugalska wkroczyła dnia 30 Września do Kastylii. Potwierdza się poymanie dowódcy Karolistów *Rozet*; rozstrzelano go wraz z 71 ludźmi, należącemi do jego oddziału.

„Inny list z Bayonny pod dniem 6 b. m. donosi, iż *Mina* napisał do Burmistrza miasta Bayonny, że uda się do Barcelloны. Cała prawie artyllerya Karolistowska znajduje się w Onate. List ten wyraża w końcu: „Gazety Bayońskie obejmują dziś jeszcze szczegóły mniemanych bitew, które niedawno stoczyć miano. Można jednak zapewnić, iż od dnia 20 do 27 Września nic ważnego nie zaszło między wojującemi stronami. Nie wiadomo, zkad pochodzą te wszystkie doniesienia, które tu z Paryża odbieramy; lecz trzy czwarte ich części są fałszywe.“

— *Messenger* zawiera następujące wiadomości: „Otrzymałszy różne listy z Madrytu pod dniem 2 Października. Jenerał *Alava* przybył do tamieczney stolicy. *Las Navas* jeszcze się nie poddał, ale też i dalej się nie posunął; nie wątpiono, iż ostatnie postanowienia skłonią go do zaniechania przedsięwzięcia niejako nieprzyjacielskiego. Kupcy w Madrycie ofiarowali zasiłki pieniężne Panu *Mendizabal*, w którym zupełną ufność pokładają. Wreszcie nie tają tam postępów *Don-Carlosa*. Słychać, iż *Don Carlos* przed końcem Października może mieć 50,000 urządzonego woyska. Drugim przedmiotem obawy jest obojętne postępowanie Gabinetu Francuzkiego. Pan *Rayneval* nie może już nic dobrego uczynić w Madrycie, i życzonoby sobie, aby otrzymał następcę, któryby, nie tak, jak on, był podeyrzanym o wspieranie wszystkich środków, które zrzadziły przykre terazniejsze położenie. *Las Amarrillas* i *Martinez-de-la-Rosa* prowadzą zupełnie prywatne życie. Publiczna nienawiść jest wyłącznie przeciw Panu *Torreno*, który nie pokazał się od czasu odmiany Ministrów. Mówią, iż mieszka w pałacu Poselstwa Francuzkiego, a pogłoska ta powiększa niechęć ku Panu *Rayneval*. (D.P.)

ТУРЦИЯ.

Константинополь, 16-го Сентября.

Главный издатель здѣшней Турецкой газеты и Исторіографъ Государства *Эсадъ-Эффенди*, назначенъ Посланникомъ въ Персію для поздравленія новаго Шаха съ восшествіемъ на престолъ.

— Третьяго дня Баронъ *Штурмеръ*, имѣлъ торжественную аудіенцію у Порты, въ коей вручилъ Великому Визирю свое уполномочіе, какъ Интернунцій и Полномочный Министръ, а на другой день во время аудіенціи у Султана, поднесъ вѣрующую грамоту своего Государя. (G. C.)

ПОРТУГАЛІЯ.

Лиссабонъ, 20-го Сентября.

Португалія разительно быстро врачуетъ язвы, нанесенныя ей благоденствіемъ междоусобіемъ. Къ этому много содѣйствуетъ плодотворная почва сей страны и столько же, если не болѣе еще, значительные капиталы, опять стекшіеся въ Лиссабонъ и Опорто отъ развѣтывающей вновь торговли этихъ двухъ главныхъ городовъ Португаліи. Финансы сего Государства, правда, все еще утверждаются на шаткомъ основаніи займовъ потому, что разныя причины, простирающія и отъ положенія нѣкоторыхъ лицъ и отъ политическихъ отношеній страны — не позволяли доселѣ ограничить Государственные издержки въ такой мѣрѣ, чтобъ возстановить равновѣсіе между доходами и расходами. — Но за то частныя лица владѣютъ огромными капиталами, и доказательствомъ тому служить успѣшная продажа имѣній духовенства, которыя покупаются людьми всѣхъ партій, при большой конкуренціи. Кроме этого, невидна недостатка въ деньгахъ и на другія предпріятія. (Снб. В.)

ГРЕЦІЯ.

Афины, 5-го Сентября.

Наконецъ, столица здѣшняя снова пріобрѣтаетъ видъ болѣе оживленный и веселый; за чрезмѣрными жарами наступила самая умѣренная температура и вчера, послѣ нѣсколькихъ мѣсяцевъ совершенной засухи, шелъ въ первый разъ дождь. — Въ продолженіе нѣсколькихъ дней замѣтно уменьшеніе числа заболѣвающихъ, и удалившіеся изъ Афинъ жители, мало по малу, возвращаются въ городъ. Газеты здѣшнія наполнены изысканіями о свойствахъ прекращающейся теперь эпидеміи; прочемъ всѣ согласны въ томъ, что первою причиною ея были: чрезвычайная нечистота въ городѣ и дурныя испаренія. — Въ газетѣ *Σοτήρ* сообщаютъ общее обозрѣніе болѣзни, изъ котораго видно, что число смертныхъ случаевъ было совсѣмъ не такъ велико, какъ вообще полагали въ публикѣ. По расчисленію этой газеты съ 28 Іюня по 27 Августа умерло — включая въ то число и войско — всего 233 чел. — За нѣсколько времени предъ симъ разнеслись слухи, что Его Величество переѣдетъ на нѣкоторое время въ Аргосъ; но слухи эти совершенно неосновательны. — Король наслаждается совершеннымъ здоровьемъ, несмотря на чрезвычайныя и непрерывныя занятія Государственными дѣлами.

— Кроме существующихъ уже десяти Греческихъ училищъ, учреждены недавно еще семь новыхъ, и при каждомъ изъ нихъ опредѣленъ учитель съ жалованьемъ отъ казны. Заботливость о приличномъ помѣщеніи оныхъ возложена на общины. — Въ Миссолунги открыта новая Гимназія. — Говорятъ, что въ скоромъ времени основано будетъ особое заведеніе для составленія и изданія учебныхъ книгъ для всего Государства; оно будетъ состоять въ связи съ Государственною Типографіею и Королевскою Литографіею. — Слухи объ учрежденіи фаланги также возобновляются; кажется, однако, что финансовыя обстоятельства воспрепятствуютъ введенію этой дорого стоящей Гвардіи, которая, по самому умѣренному расчисленію, обойдется слишкомъ въ 500,000 драхмъ ежегодно.

— Господствующее во внутреннихъ областяхъ Греціи спокойствіе только временно было нарушено вторгшимися со стороны Эпира толпами грабителей, которые не встрѣчали нигдѣ упорнаго сопротивленія, и напротивъ того, были даже принимаемы нѣкоторыми недовольными приверженцами партій. — Ихъ было до 400 ч. въ одномъ и 250 въ другомъ мѣстѣ. — Въ Миссолунги находился батальонъ въ 300 ч., который однако не осмѣлился выйти изъ города. — Суліоты, подъ командою Константина *Ботцариса*, также не двинулись съ своихъ мѣстъ. — Объ Афинахъ и Пелопоннесѣ носились самыя неблагопріятныя слухи; шайки грабителей свободно могли переходить изъ одного мѣста въ другое по всей западной части Греціи, а Лепанто избѣжалъ грабежа только потому, что снабдилъ ихъ деньгами и провіантомъ. Они цѣлыхъ 10 дней стояли лагеремъ въ окрестностяхъ города и даже въ самомъ городѣ. Это дерзкое и удачное движеніе Клефтовъ

ТУРСІЯ.

Konstantynopol, dnia 16 Września.

Główny Redaktor tutejszej gazety tureckiej i historyograf Państwa, *Esad-Effendi*, został mianowany Posłem do Persyi, dla powinszowania nowemu Szachowi wstąpienia na Tron.

— Zawczora miał Baron *Stürmer* posłuchanie uroczyste u Porcy, na którym doręczył Wielkiemu Węzyrowi swoje pełnomocnictwo jako Internuncjusza i Pełnomocny Minister, a nazajutrz na posłuchaniu u Sułtana, złożył zawierzytelniający go list swojego Monarchy. (G. C.)

PORTUGALIA.

Lisbona, dnia 20 Września.

Portugalia szybko leczy rany, zadane jej pomyślności przez wojnę domową. Do tego wiele dopomagają obfite urodzaje tego kraju i tyleż, jeśli nie więcej, znaczne kapitały, które się znowu zebrały w Lisbonie i Oporto przez zakwitły na nowo handel tychъ двохъ głównychъ miastъ Portugalii. Skarb tego Państwa, правда, że jeszcze się utwierdza na chwiejącej się podstawie pożyczekъ dla tego, że różne przyczyny, pochodzące i zъ położenia niektórychъ osób i zъ politycznychъ stosunkówъ kraju — nie dozwoliły dotądъ takъ ograniczyć rozchodówъ Państwa, ażeby przywrócić równowagę między przychodami a wydatkami. Ale za to osoby szczególne posiadają ogromne kapitały, za dowódъ czego służy pomyślność sprzedażъ duchownychъ majątkówъ, które są kupowane przez osoby wszystkichъ stronnictwъ, przy wielkiej konkurencyi. Oprócz tego nie daje się dostrzegać braku pieniędzy i na inne przedsięwzięcia. (G. S. P.)

ГРЕЦІЯ.

Ateny, dnia 5 Września.

Naostatekъ stolica tutejsza znowu przybiera postać bardziey ożywioną i wesołą; po nadzwyczajnychъ upałachъ, nastąpiła nayumiarkowańsza temperatura, i wczoraj, po kilku miesiącachъ zupełnej suszy spadłъ deszczъ pierwszy razъ. — Wъ przeciągu niejakiego czasu, zdaje się widzieć zmniejszenie liczby chorychъ, i mieszkańce, którzy się oddalili zъ Aten, coraz więcej powracają do miasta. Gazety tutejsze napełnione są badaniami o naturze ustającej teraz epidemii: zresztą wogółemъ zdają się na to, że naypierwszą przyczyną тей choroby jestъ nadzwyczajne nieochoдство wъ mieście i szkodliwe wyziewy. — Wъ gazetce *Σοτήρ*, udzielają ogólny obrazъ choroby, zъ którego się okazuje, że liczba wypadkówъ śmierci, była nie takъ wielka, jakъ powszechnie rozumiała publicznoscъ. Podługъ wyliczeńъ тей газеты odъ dnia 28 Czerwca do 27 Sierpnia umarło — łączącъ wъ тę liczbę i woysko — wъ ogóle 233 osoby. — Przedъ niejakimъ czasem rozbiegła się pogłoska, że Królъ na czasъ pewny ma wyjechać do Argos; lecz to było zupełnie bezъ zasady. Królъ cieszy się zupełnemъ zdrowiemъ, pomimo nadzwyczajnychъ i nieustannychъ pracъ około sprawъ Państwa.

— Oprócz znajdującychъ się jużъ dziesięciu Greckichъ szkółъ, założono jeszcze niedawno siedmъ nowychъ, i przy każdej zъ tychъ wyznaczony nauczycielъ zъ płacą zъ skarbu. Troskliwość o przywoite ichъ umieszczenie, włożona na gminy. Wъ Missolundze utworzone zostało nowe Gimnazjum, mówią, że wkrótce będzie zaprowadzony nowy zakładъ dla ułożenia i wydawania ksiągъ naukowychъ dla całego Państwa; zakładъ tenъ będzie zostawałъ wъ związku zъ drukarnią krajową i litografią Królewską. Odnawia się również pogłoska o uformowaniu fаланги; zdaje się jednakъ, że finansowe okoliczności będą na przeszkodzie do zaprowadzenia тей kosztownej gwardyi, która podługъ nayumiarkowańszychъ wyliczeńъ, będzie corocznie 500,000 zgórą drachmъ kosztowała.

— Panująca wъ wewnętrznychъ Greckichъ prowincjachъ spokojność, była tylko chwilowie zatrwożoną przezъ napadъ ze strony Epiru tłumy rabusiówъ, które nigdzie nie tylko nie napotykały uporczywego sprzeciwienia się, lecz przeciwnie przyuamowane były nawet przezъ niektórychъ nieukontentowanychъ stronnikówъ. Znajdowało się ichъ do 400 ludzi wъ jednymъ i 250 wъ drugimъ mieyscu. Wъ Missolundze znajdowałъ się batalionъ, ze 300 ludzi złożony, który jednakъ nie miałъ odwagi wysiść zъ miasta. Sulioци podъ dowództwemъ Konstantego *Botzaris*a, także nie poruszyli się ze swoichъ mieysc. — O Atenachъ i Peloponezie biegały nayniepomyślniejsze pogłoski; bandy łotrówъ swobodnie przenosić się mogły zъ jednego mieysca na drugie po całejъ zachodniejъ częściъ Grecyi, a Lepanto uniknęło rabunkówъ dla tego tylko, że opatrzyło się wъ pieniądze i zapasy żywności. Przezъ całe dziesięć dni stali oni obozemъ wъ okolicachъ miasta, a nawet wъ samymъ mieście. Zuchwałе to i pomyślne poru-

или Паликаровъ прервало дѣятельность Правительства въ западной Греціи; страна сія оставлена была безъ защиты; мѣстныя Начальства и Чиновники спасались бѣгствомъ; поселяне и деревни, чрезъ которыя проходили эти шайки, подверглись грабежу и насилию, и зло еще болѣе увеличилось отъ медленности въ доставленіи помощи. Для дѣйствія противъ Клефтовъ назначенъ былъ Полковникъ *Гордонъ*; но покуда онъ успѣлъ собрать 1,200 чел. изъ Оивъ, Негропонта и Аѳинъ, и выступилъ съ ними къ перешейку, прошло болѣе мѣсяца. Клефты узнавъ объ этомъ, отступили заблаговременно, избѣгая встрѣчи съ войскомъ, и такимъ же образомъ удалились, какъ пришли, безъ всякаго препятствія. (Спб. В.)

ИСПАНІЯ.

Мадридъ, 2-го Октября.

Двумя декретами 27-го и 28-го Сентября *Донъ Мартинъ де лосъ Геросъ* назначенъ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, а *Донъ-Алваро Гомезъ Бесерра*, Министромъ Юстиціи.

— Постановленіе для созванія Чиновъ (*Cortes*) слѣдующаго содержанія: „*Донна Изабелла II.* Божіею Милостію Королева Кастиліи и проч., а Ея Королевскимъ именемъ *Донна Христина Бурбонъ*, Королева Правительница во время малолѣтства Моей Дщери, всѣмъ, кои сіе читаютъ здравія желаю. Стараюсь тѣснѣе соединить узы, сопрягающія свободу сего благороднаго, великодушнаго и великодушнаго народа съ престоломъ Моей любезной Дщери, внявъ Правительственному Совѣту и Совѣту Министровъ, Я опредѣлила посовѣтоваться съ Чинами (*Кортесами*) въ ихъ истинномъ и сообразнѣйшемъ съ законами органѣ, по системѣ выборовъ, который общественныя дѣла представлять обширнѣе, нежели нынѣшній. Чины сіи должны собраться сколь возможно скорѣе, и сообразно съ властію короны рассмотреть королевскій статутъ, дабы твердо и прочно обезпечить все исполненіе коренныхъ законовъ Государства; они должны раскрыть принятыя Мною основанія Правленія, заключающіяся въ письмѣ Моего Президента Министерскаго Совѣта и Министра Финансовъ, *Донъ Ж. Алвареса Мендизабала* отъ 14-го ч. Сентября, и Великое Испанское Государство привести въ окончательное устройство. Но настоятельныя обстоятельства, требуютъ созванія нынѣшнихъ Чиновъ, не только для опредѣленія системы выборовъ, по коей будущіе Чины должны собираться, но и для совѣщанія и о другихъ весьма важныхъ предметахъ, а преимущественно тѣхъ, кои касаются обезпеченія Государственнаго кредита. А потому повелѣваю дабы 16-го ч. Ноября с. ч. года, Вельможи и Прокураторы прибыли въ столицу Королевства въ собраніе Чиновъ. Данъ въ Прадо 27-го Сентября 1835 года. (Подписано) „Королева.“

— 28-го ч. прош. м. *Г. Мендизабалъ* написалъ къ *Донъ Ж. Маріа Калатрава*, Министру Верховнаго Суда Испаніи и обихъ Индій, что Королева Правительница наименовала его Президентомъ Юнты, назначенной для составленія проекта о выборахъ. Членами Юнты суть: *Донъ-Квинтана Вельможа* Королевства, *Донъ-Алкала Галіано*, Прокураторъ въ Собраніи Чиновъ, *Донъ Ж. де Мадридъ д'Авила*, Министръ Королевскаго Совѣта Испаніи и обихъ Индій и *Донъ-Ортигоса* Архидіаконъ въ Кармонѣ.

— Постановленіе для созванія Чиновъ произвело пріятное впечатлѣніе, а преимущественно успокоило умы Членовъ Юнты для составленія закона касательно выборовъ.

— Изъ *Манхо* увѣдомляютъ, что отрядъ волонтеровъ Андалузскихъ, идущій къ Мадриду, остановился въ походѣ и съ 20-го ч. Сентября не выступалъ изъ *Манзанареса* и окрестныхъ мѣстъ, а только около 50 чел. конницы отправилось въ Консвегра и Мадридехосъ. (D. P.)

— Въ *Messenger* напечатана слѣдующая, по увѣренію сей газеты, подлинная прокламація *Дона-Карлоса*, сообщенная съ Испанской границы:

„Испанцы! Провидѣніе возложило на меня важныя обязанности, вручивъ мнѣ судьбу сей славной Монархіи. Въ этотъ вѣкъ, исполненный переворотовъ (*Erosa embrigada*), все, повидимому, стремится къ распространенію анархіи и безпорядковъ, къ оскверненію храмовъ и ихъ служителей, къ ниспроверженію трона и всего Священнаго. Незаконная власть, присвоившая себѣ Королевскія права мои, повсюду знаменуетъ себя грабежами и убійствами, потрясающими Государство. Ничего нѣтъ священнаго для тѣхъ, которые, слѣдуя внушеніямъ ненависти и мщенія, поклялись погубить свое отечество и безъ помощи побѣдоносныхъ войскъ, коихъ я съ гордостію называюсь Повелителемъ, быть можетъ, давно бы несуществовало уже и тѣни Королевской

зшеніе Клефтовъ czyli Паликаровъ, прервало чынность Рządu в Греци zachodniej; krajina ta zostawiona była bez obrony: miejscowi urzędnicy i naczelnicy ratowali się ucieczką; mieszkańcy i wsi, przez które przechodziły te bandy, wystawione były na grabieżę i gwałty, a to złe jeszcze się powiększyło, przez opóźnienie w nadesłaniu pomocy. Do działania przeciwko Kleftom był wyznaczony Półkownik *Gordon*; lecz nim zebrał 1,200 ludzi z Teb, Negropontu i Aten i wystąpił z nimi ku międzymorzu, upłynęło więcej jak miesiąc. Kleftowie, dowiedziawszy się o tem, cofnęli się wczesnie, unikając spotkania się z wojskiem, i jak przyszli, tak równie i powrócili bez żadnej przeszkody. (G.S.P.)

HISPANIA.

Мадридъ, дня 2 Паждзиерника.

Двѣма постановленіями, з дня 27 и 28 *Września*, *Don Martin de los Heros*, został mianowany Ministrem Spraw Wewnętrznych, a *Don Alvaro Gomez Becerra*, Ministrem Sprawiedliwości.

— Постановленіе зwołujące Станы (*Cortes*) jest w ośnowie następującej: „*Donna Izabella II* z Bożej łaski Królowa Kastylji i t. d., a w Królewskim Jey Imieniu *Donna Marya Krystyna Bourbon*, Królowa Rejentka, podczas małoletności dostojnej mojej córki, pozdrowienie wszystkim, którzy niniejsze pismo czytają. Chcąc ściślej skojarzyć węzły, które swobody tego szlachetnego, prawego i wspańiałomyślnego narodu łączą z Tronem mojej kochanej córki, po wysłuchaniu Rady Rejencyi i Rady Ministrów, postanowiłam zasięgnąć rady Stanów (*Cortes*) w ich najpewniejszy i najstosowniejszy do prawa organie, według systemu wyborów, których towarzyskie interesa reprezentuje w rozciąglejszym sposobie, niż terazniejszy. Stany te mają się zebrać, ile możności, najprędzej, i zgodnie z władzą Korony przejrzeć Statut Królewski, aby całe wykonanie praw zasadniczych monarchji mocno i trwale zapewnić; mają rozwinąć przyjęte przeze mnie zasady Rządu, objęte w piśmie mego Prezesa Rady i Ministra Skarbu, *Don J. Alvarez Mendizabal*, z dnia 14go *Września*, i wielki kraj Hiszpański ostatecznie urządzić. Lecz nagłace okoliczności wymagają zwołania terazniejszych Stanów, nie tylko dla ustanowienia systemu wyborów, według którego następne Stany zebrać się mają, lecz oraz dla naradzenia się względem innych nader ważnych przedmiotów, a mianowicie tych, które się tyczą utwierdzenia kredytu krajowego. Rozkazuję więc, aby dnia 16go *Listopada* r. b. Procerowie i Prokuradowie zebraли się do Stolicy Królestwa na zgromadzenie Stanów. W *Prado* dnia 27 *Września* 1835 roku. (Podpisano) „Królowa.“

— Dnia 28go z. m. *Pan Mendizabal* napisał do *Don J. Maria Calatrava*, Ministra Najwyższego Sądu Hiszpanii i obu Indyi, iż Królowa Rejentka mianowała go Prezesem Junty, wyznaczonej do ułożenia projektu do prawa względem wyborów. Członkami tej Junty są: *Don Quintana Procer* Królestwa, *Don Alcala Galiano*, Prokurador na zgromadzeniu Stanów; *Don J. de Madrid d'Avila*, Minister Królewskiej Rady Hiszpanii i obu Indyi i *Don Ortigosa*, Archidyakon w Carmona.

— Postanowienie zwołujące Stany, sprawiło przyjemne wrażenie, a mianowanie Członków Junty do ułożenia prawa względem wyborów zaspokoilo umysły.

— Piszą z *Mancho*, iż oddział ochotników Andaluzyjskich, ciągnących ku Madyrtowi, zatrzymał się w pochodzie, i od dnia 20go *Września* nie wyszedł z *Manzanares* i mieysc przyległych. Tylko blisko 50 jazdy udało się do *Consuegra* i *Madrیدهjos*. (Dz. P.)

— W *Messenger* wydrukowana jest następująca, podług zapewnienia tej gazety, autentyczna proklamacja *Don-Karlosa*, udzielona od granic Hiszpańskich:

„Hiszpani! Opatrzność włożyła na mnie ważne obowiązki, porucząc losy tej sławnej Mонархіи. W tym wieku napelnionym rewolucyi (*Epoca embrigada*), wszystko widocznie dąży do rozszerzenia anarchii i nieporządku, na zhańbienie świątyń i ich ministrów, do obalenia Tronu i tego wszystkiego, co jest świętym. Nieprawna władza, która sobie przywłaszczyła moje Królewskie prawa, wszędzie odznacza siebie rabunkami i mordami, wstrząsającemi Państwo. Nic niema dla tych świętego, którzy, idąc za pobudkami nienawiści i zemsty, zaprzysięgli zgubić swoją oyczyznę i bez pomocy wojsk zwyciężkich, których ja, z chlubą nazywam się Dowódcą, możeby już dawno cienia nie było Królewskiej władzy, którą oni dotąd utrzymują, dla tego tylko jedynie, ażeby nienaruszyć politycznych ko-

власти, которую они досель поддерживаютъ, единственно для того только, чтобы не нарушить политическихъ выгодъ Европы. Вся Государства съ ужасомъ видятъ пучину, въ которую Испанія, — эта некогда столь преданная своей религіи и своимъ Государямъ страна, готова низвергнуться. Теперь даже и тѣ Кабинеты, которые сначала почитали утвержденіе незаконной династіи возможнымъ, начинаютъ вѣрить необходимости, возстановить миръ подъ покровомъ законной власти. Такъ называемое Национальное Правленіе, нѣсколько разъ столь униженно старавшееся вымолить постороннюю интервенцію, получало всегда отказъ и наконецъ, будучи всеми оставлено, принуждено было прибѣгнуть къ жалкой помощи Португальскаго легіона и наемщиковъ, собранныхъ со всѣхъ сторонъ свѣта, для того только, чтобы продлить страданія Испаніи и привести въ исполненіе преступныя свои замыслы. Плачевный примѣръ незаконнаго присвоенія власти, естественнымъ образомъ, долженъ былъ принести свои плоды. Вся провинція отдѣляется, мало по малу, отъ союза съ столицею и тщетно будетъ стараться она склонить ихъ опять въ свою пользу. Нельзя безъ содроганія даже помыслить, о тѣхъ ужасахъ, которыми всѣ подобныя событія ознаменовываются. Посреди сего рѣшительнаго переворота, необходимо чтобы всѣ истинныя Испанцы, присоединились къ своему Королю; общаю всѣмъ, за исключеніемъ главныхъ зачинщиковъ возмущеній и безпорядковъ — милость и прощеніе. — Непріатели мои, всегда стараются представлять отеческія намѣренія мои въ ложномъ видѣ; они забываютъ сколь много несчастій, испытанныхъ нами, въ настоящее время, должны принести для всѣхъ насъ, въ будущности, пользы. Дай Богъ, чтобы нынѣшніе возстанія удержались въ предѣлахъ законности; чтобы частныя побужденія и страсти молчали предъ справедливостію; чтобы мы не увлеклись желаніемъ имѣть какое-либо вліяніе на внутреннюю политику другихъ, и чтобы могли, въ замѣну сего, сами имѣть право требовать для себя независимости. Дай Богъ, чтобы законныя права и преимущества всѣхъ приобрѣли такое же уваженіе, какое я буду стараться дать моей власти; дай Богъ, чтобы самая строгая бережливость въ управленіи послужила народу моему вознагражденіемъ за нынѣшнія его лишенія. Главное: избѣгать расточительности и — пусть всякій отнынѣ старается поступать такъ, какъ предписываютъ законы, декреты и обязанности ихъ къ Престолу: этого требуетъ моя политика. Мургійскій Дворецъ, Сентября 17-го дня 1835 года.

Карлосъ. (Снб. В.)

НЕКРОЛОГЪ.

30-го ч. Іюля сего года, скончался въ имѣніи Руднѣ, Гродненской Губерніи, Слонимскаго уѣзда, Надворный Совѣтникъ и Кавалеръ Ордена *Св. Анны 2-й степени*, пріобрѣтшій знакъ отличія за XX лѣтнюю безпорочную службу, Игнатій Юндзилъ, родившійся Іюня 25-го дня 1785 года, отъ Отца Ѳадѣя Юндзилла, Генераль-Адъютанта бывшихъ Польскихъ войскъ и Регимента урожденной Геннингезъ, Дочери Старосты Дерзеницкаго, кои похвальною своею жизнію, благочестіемъ и другими добродѣтелями прежняго вѣка, оставили ему примѣры семейственной жизни, достойныя подражанія. Первоначальное его воспитаніе было строго и въ духѣ религіи. Въ дѣтствѣ внушали въ него страхъ Божій, а сердце отъ природы чувствительное, въ точности сохранило сѣи ранія впечатлѣнія такъ, что потомъ никакія превратности человеческой жизни, не въ силѣ были изгладить и ослабить оныхъ. Религія была постоянно предметомъ, къ которому онъ въ зрѣломъ возрастѣ устремлялъ всѣ свои мысли, и строго соблюдалъ всѣ ея правила. Окончивъ учебныя предметы въ Жировицкомъ Уѣздномъ Училищѣ ОО. Базиліановъ, онъ поступилъ въ Виленскій Университетъ, гдѣ подъ надзоромъ почтеннаго, нынѣ Заслуженнаго Профессора Зоологіи и Ботаники, Ксєндза Станислава Юндзилла, слушалъ лекціи въ отдѣленіяхъ Нравственныхъ и Физическихъ наукъ. Слава сего ученаго Мужа, его важное обращеніе и добродушные совѣты были для юнаго однофамильца сильнымъ поощреніемъ къ усовершенствованію въ высшихъ познаніяхъ и возродили въ немъ привязанность къ наукамъ, коимъ по причинѣ должностныхъ занятій, хотя онъ и не могъ посвящать себя, всегда однако жъ питалъ къ нимъ уваженіе и ревность къ распространенію просвѣщенія въ народѣ. Степень Магистра Философіи была наградою прилѣжанія и успѣховъ въ наукахъ при выходѣ Юндзилла изъ Университета. Въ 1807 году по Высочайшему Повелѣнію почившаго въ Бозѣ Императора АЛЕКСАНДРА, для приведенія въ ясность Эдукаціонныхъ фундаментовъ, учреждены были въ Вильнѣ и Кременцѣ двѣ

рзѣи Европы. Всѣмъ Мocarства, зъ прѣстрахемъ видѣа прѣпаасъ, въ кторѣа Испаніа, — такъ вѣрна и негдысъ oddana swey religii i Królom, blizka jest upadku. Teraz nawet i te gabinety, które z początku uważały utwierdzenie nieprawej dynastji za podobne, zaczynają uznawać konieczność przywrócenia pokoju pod opieką prawej władzy. Tak nazywany Rząd narodowy, który tylekroć starał się z takiem uniżeniem wymodlić obcey interwencyi, otrzymywał zawsze odmówienie, i nakoniec, będąc od wszystkich opuszczonym, był przymuszony uciec się do nędzney pomocy legii Portugaliskiej i najemney tłuszczy, ściągnionej ze wszystkich stron świata, dla tego tylko, ażeby przedłużyć cierpienia Hiszpanii, i doprowadzić do skutku zbrodnicze swe zamysły. Opłakany przykład nieprawego przywłaszczenia władzy, naturalnie, powinien być wydadz swe owoce. Wszystkie prowincye zwolna się odrywały od związku ze stolicą i daremno będzie się ona starała, skłonić je znowu na swą stronę. Nie można nawet bez drżenia pomyśleć o tych okropnościach, które oznaczają się wszystkie podobne wypadki. Śród tey stanowczej rewolucyi, konieczna jest, ażeby wszyscy prawdziwi Hiszpani połączyli się ze swym Królem; wszystkim, wyłączaając głównych hersztów buntu i niepokoju, zapewniam łaskę i przebaczenie. — Nieprzyjaciele moi, zawsze usiłują fałszywie wystawiać oycowskie moje zamiary; zapominają oni, jak wielkie, nieszczęścia, doświadczone przez nich w teraźniejszym czasie, powinny przynieść na przyszłość dla nas wszystkich pożytki. Day Boże, aby obecne zaburzenia utrzymały się w granicach prawości; ażeby szczególne pobudzenia i namiętności, zamilkły przed sprawiedliwością, ażebyśmy nie byli uwiedzeni chęcią mienia jakiegokolwiek wpływu na wewnętrzną politykę innych, i ażebyśmy mogli w zamian tego, sami mieć prawo żądania swojej niepodległości. Day Boże, ażeby prawa i przywileje wszystkich, znalazły także poważenia, jakie będą się starał nadać mey władzy; day Boże, ażeby najściślejsza oszczędność w zarządach posłużyła narodowi mojemu ku wynagrodzeniu za teraźniejsze jego ofiary. Główna: unikać rozrzutności i — niechay każdy, stara się tak postępować, jak przepisują prawa, postanowienia i obowiązki ich ku Tronowi: tego wymaga moja polityka. W pałacu Murgijskim, 17 Września 1835go roku.

Карлосъ. (G. S. P.)

НЕКРОЛОГЪ.

Дня 30го Lipca r. b. pożegnał się z tym światem w majątności Rudni, w Gubernii Grodzieńskiej, Powiecie Słonimskim położoney, Ignacy Jundzitt, Radca Dworu, Kawaler Orderu Świętej Anny 2giej klasy, ozdobiony znakiem za dwódziesięt-letnią nie przerwana i nieskazitelną służbę. Urodzony w roku 1785 Czerwca 25 z oycy Tadeusza Jundzitta, Jenerała Adjutanta byłych woysk Polskich i Reginy de Hening Starościanki Derkinickiej, w ich chwalebneńm pożyciu, pobożności, rzadności, i innych cnotach dawnego wieku, miał przykłady domowe i wzór do naśladowania. Wychowanie pierwiastkowe było surowe i religijne. Wrażano dziecięciu bojaźń bożką, a serce z natury czułe zachowało mocno te wczesne wrażenia; i różne potem życia ludzkiego koleje, nie zdolały ich zatrzeć i osłabić. Religia zawsze była przedmiotem, do którego doyrzały człowiek kierował myśli swoje i wszystkie je przepisy ściśle wykonywał. Odbywszy nauki klassyczne w Szkołach Powiatowych Żyrowickich Xięży Bazylianów, udał się na Uniwersytet Wileński, gdzie pod opieką szanownego dziś Emeryta, a dawniey Professora Zoologii i Botaniki Xiędza Stanisława Jundzitta, słuchał kursów publicznych w Oddziałach Nauk Moralnych i Fizycznych. Sława tego uczonego męża, jego poważne towarzystwo i życzliwe rady, były dla młodego imienika mocną pobudką do doskonalenia się w wyższych umiejętnościach i zaszczerpiły w nim miłość nauk, którym lubo dla zatrudnień Urzędu nie mógł się oddać w dalszém życiu; zawsze jednak zachował dla nich szacunek i gorliwość o rozszerzenie światła w narodzie. Stopień Magistra Filozofii, był nagrodą pilności i postęptku w umiejętnościach opuszczającego Uniwersytet Jundzitta. W roku 1807 ś. p. CESARZ ALEXANDER ustanowił był dwie Kommissye osobne dla wyswiecenia Funduszów Edukacyynych w Wilnie i w Krzemieńcu; złożone ze znakomitych Obywateli Gubernii Zachodnich. Nie mógł Jundzitt lepiej zacząć zawodu życia publicznego, jak umieszczając się w tey Magistraturze, która sobie obrała za godło honor. Zasiadał w Kommissyi Litewskiej Jerzy Białopiotrowicz były Pisarz Woy-

Коммиссии, составленной изъ знатнѣйшихъ помѣщиковъ Западныхъ Губерній. *Юндзилла* не могъ лучше начать поприща публичной жизни, какъ поступивъ въ сіе Судилище, избравшее себя чести девизомъ. Въ Литовской Коммиссии заведѣвалъ Георгій *Бялюнотровичъ*, бывшій Литовскій Войсковой Писарь, слава народа и образецъ старосвѣтской добродѣтели. Сего благороднаго Мужа, молодой *Юндзилла* избралъ себя примѣромъ и вознамѣрился, хотя издали, ему слѣдовать. Желая образованъ себя Чиновникомъ, не по имени, но истинно полезнымъ и свѣдущимъ, началъ онъ службу съ самой низшей степени въ Канцеляріи. Въ 1812 году представился ему случай отправиться за границу. Онъ путешествовалъ по Германіи и Франціи, собралъ много драгоценныхъ свѣдѣній, и возвратился въ отечество съ тѣмъ убѣжденіемъ, что кому судьба дозволяетъ познать страны, отличающіяся высшею образованностію, тотъ въ отношеніи къ соотчичамъ своимъ обязуется обратить въ пользу ихъ все, что видѣлъ и замѣтилъ въ иностранныхъ краяхъ особеннаго. Будучи Секретаремъ Литовской Коммиссии, слишкомъ двадцать лѣтъ исправлялъ сію важную должность съ отличною способностію, знаніемъ и ревностію для пользы фундаша. Офиціальныя бумаги *Юндзилла*, отличаются ясностію, краткостію и строгою логикою. Непрерывными трудами, проницательнымъ понятіемъ всякаго дѣла, онъ приобрѣталъ основательное познаніе и сужденіе о вещахъ и навыкъ изяснять все кратко, легко и ясно, что по натурѣ своей казалось труднымъ и запутаннымъ. Эдукаціонный Судный Комиссаръ, Иванъ *Снадецкий* превосходный знатокъ словесности и Польскаго языка, всегда съ удовольствіемъ читалъ доклады *Юндзилла* и рѣдко находилъ въ нихъ что-либо исправить; но еще болшую заслуживалъ *Юндзилла* похвалу по неуклонности своей отъ правилъ чести; ибо довольствуясь умереннымъ жалованьемъ, онъ исполнялъ свою должность, какъ прилично благородному Чиновнику, что доставило ему совершенное довѣріе Судной Коммиссии и общее уваженіе. Съ тѣмъ же самымъ безкорыстіемъ, добросовѣстностію и усердіемъ онъ перешелъ въ Виленское Благотворительное Общество, избравшее его въ 1814 году своимъ Членомъ, гдѣ трудную должность Секретаря онъ 20 лѣтъ исправлялъ безвозмездно. Дѣятельное участіе его въ Администраціи, переписка съ судебными мѣстами, систематическое разположеніе бумагъ, устройство Архива и всегда обращенный взоръ на все домашнее хозяйство, были плодами ревности *Юндзилла* ко благу сего заведенія. Кромѣ сихъ занятій, въ 1810 году, по приглашенію Императорскаго Виленскаго Университета, нѣсколько мѣсяцевъ преподавалъ онъ Естественное Право и Политическую Экономію, для Гражданскихъ Чиновниковъ; былъ нѣсколько лѣтъ Членомъ Коммиссии учрежденной по Высочайшему Повелѣнію въ городѣ Вильнѣ, для открытія злоупотребленій въ собираніи городскихъ доходовъ и принадлежалъ ко многимъ Ученымъ Обществамъ, въ семь же городѣ учрежденнымъ, которыхъ всегда почти вѣдали ему производство дѣлъ. Съ рѣдкими способностями къ гражданской службѣ, достойный во всѣхъ отношеніяхъ занимать высшее мѣсто, онъ по закрытіи Виленской Эдукаціонной Коммиссии въ 1835 году, не видя возможности болѣе заниматься для края по желанію своему; поселился въ наслѣдственной деревнѣ, занимаясь улучшеніемъ состоянія крестьянъ и устройствомъ хозяйства. Но строптивая судьба не дозволила ему долго пользоваться симъ необходимымъ для разстроеннаго здоровья спокойствіемъ. После нѣсколькихъ мѣсячной болѣзни, онъ умеръ въ Руднѣ, окруженный семействомъ, на рукахъ любезной супруги, Іозефины, Дамы отличавшейся умомъ, кротостію нрава и другими качествами, приличными ея полу, которая услаждала послѣднія лѣта жизни *Игнатія Юндзилла*. Благотворительное Общество почитало память своего Секретаря торжественнымъ сътованіемъ, будучи увѣрено, что нескоро, а можетъ быть и никогда не найдетъ оно подобнаго ему преемника. Человѣчество лишилось важнаго Члена, но слѣды полезнаго его существованія не исчезнутъ. Акты Эдукаціоннаго фундаша и Виленскаго Благотворительнаго заведенія, не престанутъ возобновлять память безпорочнаго Чиновника и свидѣтельствовать о гражданской добродѣтели, которою онъ отличился въ краткомъ теченіи бренной жизни.

*Иванъ Г. Рудомина. *)*

*) Присланныя при извѣстіи о кончинѣ Г. Юндзилла 50 коп. сер., Редакція внесла въ кассу Виленскаго Благотворительнаго Общест.

Опечатка. Въ предидущемъ 83-мъ Номерѣ Литовскаго Вѣстника на страницѣ 653 въ 21-й строкъ снизу вмѣсто напечатаннаго: надпись на Церковно-Словинскомъ, Польскомъ и Россійскомъ языкахъ, надлежитъ читать и Еврейскомъ языкахъ.

Вильна. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Октября 18 д. 1835 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. *Левъ Боровскій.*

skowy Litewski, zaszczyt Narodu i wzór starożytności cnoty. Tego zacnego męża obrał sobie młody *Jundzitt* za przykład, i naśladować go choć z daleka zamierzył. Chcąc się usposobić na Urzędnika nie z tytułu, lecz prawdziwie pożytecznego i rzecz swoją dokładnie znającego, zaczął od najpierwszego stopnia w Kancelaryi. W roku 1812ym podał się mu zrzeczenie wyjechania za granicę. Objechał Niemcy i Francją, zebrał wiele szacownych wiadomości, i wrócił do kraju z tém przekonaniem, że komu los pozwala zwiedzić Narody wyższe w cywilizacyi, ten zaciąga względem Ziomków dług, i powinien zastosować na pożytek swojej oyczyzny, co widział i uważał szczególnego w krajach zagranicznych. Mianowany Sekretarzem Kommissyi Litewskiej, ważny ten obowiązek przez lat dwadzieścia kilka z rzadką zdadnością, umiejętnością i gorliwością o dobro funduszu sprawował. Urzędowe pisma *Jundzitta* noszą na sobie cechę jasności, zwięzłości i ścisłej loiki. Przez ciągłą pracę i uważne zgłębianie każdego interesu, uformował sobie gruntowne zdanie i trafny sąd o rzeczach i nabył talentu wyłożenia tego krótko, łatwo i zrozumiale, co z natury swojej zdawało się trudnem do pojęcia i zawitę. Kommissarz Sądowy Edukacyyny Jan *Sniadecki* doskonały znawca pism i języka polskiego, czytał zawsze z upodobaniem dokłady *Jundzitta* i rzadko w nich co znalazł do poprawienia. Lecz na większą niż to zaletę zasługuje *Jundzitt*, że nieodstępny zawsze od prawideł honoru, przestając na skromnej pensyi, pełnił służbę swoją, jak na uczciwego Urzędnika przystoi; co mu zjednało zupełną ufność Sądu Kommissyi i szacunek publiczny. Tę samą bezinteresowność, honor i poświęcenie się, przeniósł i do Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności, które go swoim Członkiem roku 1814 obrało, i gdzie przez lat dwadzieścia pracowity obowiązek Sekretarza bezpłatnie sprawował. Czynnny udział w Administracyi, prowadzenie korespondencyi z Władzami, uszykowanie systematyczne papierów, ułożenie Archiwum i nadto baczne zawsze oko na całe gospodarstwo domowe, winne Towarzystwu gorliwości *Jundzitta*. Prócz tych zatrudnień, w roku 1810ym wezwany przez Cesarski Wileński Uniwersytet, wykładał przez kilka miesięcy kurs Nauki Prawa natury i Ekonomii politycznej dla Urzędników służbą Skarbową zajętych; był przez lat kilka Członkiem Kommissyi za Narwyrzszym rozkazem ustanowionej w mieście Wilnie dla odkrycia nadużyć w pobieraniu dochodów mieyskich i należał do wielu Towarzystw naukowych w témże mieście uformowanych, które zawsze prawie powierzały mu trzymanie pióra w obradach swoich. Uspokojony na Urzędnika, jakich mało, godzin ze wszech miar zajmować wyższe miejsce, po zamknięciu Kommissyi Edukacyynnej w roku 1835, nie widząc możności pracowania nadal dla kraju podług swojego życzenia; osiadł w dziedzicznej wsi, gdzie się zajął ulepszeniem losu poddanych, urządzeniem gospodarstwa i poprawą budowli wieyskich. Los atoli przeciwny, nie pozwolił mu długo używać tej potrzebnej dla osłabionego zdrowia spokojności. Wybiła godzina przeznaczenia jego. Po kilku miesięcznej chorobie umarł w Rudni otoczony Familją, na ręku przywiązanej żony *Józefy z Jundzittów Łowczanki Powiatu Słonimskiego*, Damy rozsądkiem, łagodnością charakteru i innemi przymiotami pici swojej właściwemi znamienitej, która uprzyjemniła ostatnie lata życia *Ignacego Jundzitta*. Towarzystwo Dobroczynności uroczystym żałobnym obrzędem uczciło zgon swojego Sekretarza, przekonane, że długo, a może i nigdy nie znajdzie podobnego mu następcy. — Ubył człowiek ważny ze społeczeństwa ludzkiego, lecz zostały się ślady jego użyteczności na ziemi. W późnej potomości Akta Funduszu Edukacyi krajowej i Instytutu Dobroczynności miasta Wilna odnawiać będą pamięć prawego Urzędnika, i świadczyć o cnotcie obywatelskiej, którą się odznaczył w krótkim przelocie znikomego życia.

*Jan G. Rudomina. *)*

*) Przysłaue z wiadomością o śmierci ś. p. Jundzitta 50 kop. srebr. Redakcja wniosła do kassy Wileńs. Towarzystwa Dobroczynności.